
Публикуван на: 05-06-2008

Източник: [Портал Европа](#)

Прошко Прошков: „Поздравявам ви, че сте първите, които обръщат специално внимание на районите като единица в местното самоуправление! На добър час на новата ви рубрика – „Квартал Европа“!

Портал ЕВРОПА представя интервю с кмета на Район „Лозенец“ Прошко Прошков по случай празника на района – 5 юни, Спасовден.

Прошко Прошков е роден на 31 август 1974 г. в София. Образование: висше (магистър и докторант по „Автоматика и системотехника“ в Технически университет – София). Научен изследовател и софтуерен аналитик в Technische Universität Berlin. Работи като ръководител на проекти за изграждане на информационни системи. На местните избори 2007 година е избран за кмет на район „Лозенец“ като кандидат на „Алианс за София“.

Г-н Прошков, честит празник. Нека започнем с един такъв въпрос - четете ли Портал ЕВРОПА и остава ли ви време за това?

Благодаря! За жалост напоследък не ми остава много време за четене, но с удоволствие чета понякога и Портал ЕВРОПА като една обективна онлайн медия, която ми дава и доста информация за европейските проекти и всички възможности, свързани с моята работа. Честно казано мнението ми за интернет-медиите като независимост и обективност на информацията е доста по-високо от това на традиционните медии.

Какво бихте пожелали на новата ни рубрика „Квартал Европа“ и какво бихте искали да прочетете в нея – на практика поставяме нейното начало с това интервю с вас по случай празника на „Лозенец“…?

Поздравявам ви за тази рубрика, тъй като вие според мен сте първите, които обръщате внимание на районите като единица в местното самоуправление. Наистина адмирам, че ще отразявате работата на районите, техните проблеми и възможностите, които те имат за възползване от финансиране по различни източници: както добре знаете, тези възможности в момента са равни

почти на нула, тъй като не сме преки бенефициенти на европейските фондове. Имайки предвид, че това е една от насоките ви, ще се радвам, ако „Квартал Европа“ помага на районните кметове в цяла България с информация. А ние ще ви помагаме с инициативи… Дори ми се струва, че с тази ваша нова рубрика, вие, журналистите от Портал ЕВРОПА, можете постепенно да се превърнете в реален коректив на нашата дейност. Пожелавам ви скоро да прилагате в нея и повече интерактивност – като видео- аудио- изобщо, да бъдат видими за всички добрите практики и новите възможности.

Да се върнем на празничния повод. Какво ще пожелаете на жителите на район „Лозенец“ по случай празника на района?

Освен здраве и спокойствие, ще им пожелая да бъдат и по-активни. Както винаги съм настоявал на всички събрания, които правя, „Лозенец“ заслужава да има активни граждани. Пожелавам им да бъдат активни, за да следим заедно за всичко, което застрашава квартала ни. Защото активността и инициативите на гражданите са от огромна полза и значение за моята работа.

Загуби ли „Лозенец“ от своята стара слава на най-романтичен, емблематичен дори, софийски квартал и ако да, то каква е според вас причината?

Да, несъмнено „Лозенец“ загуби своята стара слава на спокоен, тих квартал с къщи, дворове, природа и приятелски взаимоотношения между съседите. Това се случи и в повечето други квартали на София. Причината е пренаселването на града през последните години, презастрояването и най-вече градоустройствения план на града, който позволи това презастрояване. Това за съжаление е донякъде необратим процес, тъй като икономическата активност в София е най-голяма. Градът вече 4-5 пъти надхвърли капацитета си. От това пострада и „Лозенец“, който от нормален чист квартал с къщи и вили, се превърна в комплекс с кооперации и блокове. Така че – да, „Лозенец“ вече не е такъв какъвто аз го помня, и какъвто са ми го разказвали баща ми и дядо ми.

На кой известен квартал в голям европейски град ви прилича „Лозенец“?

Тъй като съм живял в Берлин, ще направя аналогия с този град. Преди години „Лозенец“ ми приличаше на два южни берлински квартала – „Шьонеберг“ и „Далем“. И двата са разкошни квартали, дори „Далем“ е точно както беше „Лозенец“; навремето – с къщи и дворове, изключително красиво и спокойно място. „Шьонеберг“ е със стари сгради. Общото им с Лозенец е, че и двата са в южната част на града. Днес за съжаление нашият „Лозенец“ започва да ми прилича на „Вединг“ – това е друг берлински квартал, който се намира на север, не дотам приятен и добър – макар и с по-добра от софийската инфраструктура. Общо взето, за жалост, ми е трудно да сравня стопроцентово „Лозенец“ с някой познат европейски квартал. За мащабите на София, „Лозенец“ все пак си остава един от най-хубавите райони – при все цялото

презастрояване. Дано скоро можем да се похвалим с по-добра инфраструктура – особено пешеходната!

Как виждате превръщането на „Лозенец“ в образцов и „Квартал Европа“?

Разбира се, че би могло да стане, но изисква много инвестиции и правомощия, които аз за жалост нямам в момента. Правомощия, свързани с планирането на развитието на района, който при нас се състои от няколко квартала. Това развитие е по отношение на инфраструктурата, канализацията, вида на сградите и е сложен процес, за който правомощията са изцяло на Столичната община. Едно от нещата, които биха направили „Лозенец“, както вие го нарекохте – „Квартал Европа“ е, ако можем безпрепятствено да се движим с велосипеди и пеша, което е и голямата ми мечта за този квартал. И аз постоянно работя за това. За жалост в момента топката не е в мои ръце.

Изтекоха шест месеца от началото на мандата ви като районен кмет. Кои са трите главни успеха?

Аз скоро направих отчет като районен кмет пред обществеността в Университета по архитектура и строителство и там споделих проблемите и успехите си през първите шест месеца. От парламента обещах и декларирах, че постепенно ние, районните кметове, ще получим реални правомощия, адекватни на процедурата за избор, през която преминахме: а именно, пряк избор от страна на гражданите. Тази законова промяна все още не се е случила, затова успехите ни са предимно в административен план. Постарах се да направя администрацията по-ефективна и този процес продължава. Оптимизираме разходите, защото това са нашите данъци, парите на гражданите. Опитвам се да огранича нерегламентирани плащания, поръчки и всичко започва да се прави по законен и прозрачен ред. Създадохме система за финансово управление и контрол, правила за провеждане на обществени поръчки, защото такива до сега липсваха в района. Вече има вътрешен правилник за реда. Това са на пръв поглед много скучни неща, но хората трябва да знаят, че администрацията първо трябва да разчисти себе си, за да може да решава техните проблеми. Второто постижение е, че направихме администрацията удобна не за нас самите като служители в нея, а за хората, които я ползват. Премагнахме обедната почивка от час и половина и районната администрация не спира работа на обед, а служителите на гишето почиват на смени. Въведохме и практиката, която бях обещал на хората преди изборите – да има един „дълъг ден“ в седмицата. Този ден е четвъртък и вече всеки четвъртък администрацията е отворена до 19 часа вместо до 17 часа. В Германия така работеше цялата администрация и от там взех този добър пример. Там това обаче се отнася за цялата администрация в държавата, а ние тук почваме от нашия район. Район „Лозенец“ беше първият с тази инициатива и тя вече е подета и от район „Средец“ в София, който също ще започне в четвъртък да работи до 19 ч. и без обедна почивка. Надяваме се, че и други колеги ще се присъединят към примера ни с г-жа Маргарита Гутева и накрая всички райони ще въведат тази практика. Дори администрацията на Столичната община! През тези шест месеца, откакто започна мандатът ни, успяхме също

така да направим три детски площадки и разгледахме внимателно цялостната социална политика. Създадохме Консултативен център за работа с проблемни деца. Заработи много успешно и нашата Комисия за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни. Консултативният център се намира на ул. „Миджур“ № 23 в „Лозенец“; но това е само временен адрес. В момента подготвяме доклад до Столичния общински съвет за настаняването на този център с психиатри, педагози, психолози. Бих могъл да обобщя, че предвид ограничените правомощия, в момента старанието ни е да дадем тласък на социалната дейност. И третото, което успяхме да направим, отново е свързано с децата ни – разкрихме една фирма, която се беше нанесла под наем от общината през последните десет години в детска ясла. На фона на дефицита на детски ясли и градини в момента, това е абсолютно престъпление. Фирмата вече се изнесе от яслата и помещението трябва да се рехабилитира, за да поеме още няколко групи от най-малките деца. Като абсолютен приоритет сме заложили образованието. Непрекъснато правим срещи с директори на детски градини и училища. Помагаме им във всичко, особено във връзка с новите им правомощия и бюджети. Ние като район се ангажирахме да им помагаме по отношение на финансов контрол, юридическа помощ и въобще всичко, свързано с управлението на училищата. Нашият финансов контрольор е плътно до тях и валидира разходите им. За мен тази дисциплина е много важна и ние им предоставяме нашите документи и правила, които те да пригодят за нуждите си, за да не изпитат изведнъж трудности и да изпуснат извън контрол делегираните си бюджети. Подобряването на пешеходната инфраструктура е сред приоритетите на района. Заедно с общинския съветник от десницата Ивайло Йонков, който е избран от „Лозенец“, съдействахме за поставяне на оградителни колчета около 35-то училище в „Лозенец“. Това още не е изпълнено, но вече има решение, така че скоро ще бъде факт. Освен това разгледахме проекти и приехме мотивирани предложения за изграждане на още детски площадки. След трите, които вече направихме, искаме да направим още пет. Искामе да ремонтираме и поне едно училище и една детска градина. За целта сме поискали от Приватизационния фонд на Столичната община около един милион лева и се надяваме да ги получим. Отделно подготвяме и обсъждаме възможността за изграждане на игрище за футбол в района, тъй като такова няма. Ако успеем да направим добър проект, ще кандидатстваме пред Приватизационния фонд.

Какви са трите най-големи проблем?

Прякото ни избиране за районни кметове ни натовари с много очаквания от хората. Тяхната логика е абсолютно ясна. Хората избират някого с надеждата той да свърши нещо за тях. След като законодателят не реши да направи решителната втора крачка и да децентрализира властта в градовете с районно деление, ние останахме с правомощия на чиновници, да не кажа с по-малки, и не сме в състояние да отговорим на всички очаквания на хората. Това ни затруднява да решаваме ефективно всички проблеми. Моята, а и на други колеги основателна критика е, че в районите ни се случват неща, които дори не са координирани с нас. Един пример за това са ремонтите на улиците. Нееднократно се дават списъци за поправка на улици и тротоари, но след това Столичната община избира фирмите и съставя графиците и поставя задачите. Тези задачи на практика никога не са съобразени с нашите нужди и приоритети. Нито графиците, нито начинът на работа или изборът на фирма са в наши ръце. Ние нямаме думата за инфраструктурата, за озеленяването, за

чистотата. Аз твърдя, че районите могат да се справят много по-добре с чистотата, ако тази дейност се остави на тях. Знам, че има концесия, но политическото решение е тази дейност да се остави на районите или да им се делегират права. Да се разпредели отговорността между районите, защото отново според гражданите отговорността за чистотата е на районния кмет, а аз дори нямам на подчинение инспектори. От друга страна аз съм против приемането на инспектори, които са едновременно на мое подчинение и на началника на инспектората, тъй като съм против двувластието. Трябва да е ясно чии са тези инспектори, на кого се подчиняват и пред кого носят отговорност. Това го споменавам, тъй като наскоро в Общинския съвет имаше подобна идея за двойно подчинение на инспекторите, като това решение не мина. Трудностите са свързани предимно с това, че едва ли не районните кметове са поставени на подчинение на чиновниците в Столичната община, които решават какво как и къде ще бъде приоритет за всеки район. Не трябва районният кмет да бъде само свидетел на разкопавания, озеленявания и т.н., които се извършват в района му, и дори да не бъде информиран за това. Ако това не се промени, нашето избиране би станало безсмислено. Аз съм районен кмет, защото съм получил доверието на хората. Те са ме назначили, като са ме избрали. Аз съм получил доверието на хората, но този товар на отговорност не е покрит с достатъчно права: например получавам жалби за ухапани от кърлежи деца и не мога да направя нищо, защото фирми, избрани от Столичната община, не вършат добре своята работа.

Ако зависеше от вас, какви промени бихте направили в законодателството, за да бъдат районните кметове по-полезни на гражданите?

Трябва промяна поне в духа на закона, така че районният кмет да не бъде само доставчик на административни услуги – като гражданско състояние, чертане на скици и издаване на удостоверения. В момента ние не можем да правим политика за районите си. Ако имаме пари, с които да разполагаме, ние ще преценяваме в кое да вложим приоритетно средства – за инфраструктура за озеленяване и т.н. Решението как да изразходваме средствата е единственият начин да се прави политика. Трябва да се разширят правомощията ни както по отношение на контрола, забраните, разрешението, така и за финансовата ни свобода, за да носим отговорност как реално се харчат парите.